

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

en
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 16 februari 2011 in zaken nrs. 10/34026 en 10/44495 in de
gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 24 september 2010 heeft de minister van Justitie aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen en geweigerd hun ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 16 februari 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij onderscheiden brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 12 maart 2011, hoger beroep ingesteld. De vreemdelingen hebben hun hoger beroepen aangevuld bij brief van 15 maart 2011. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Bij onderscheiden brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 13 mei 2011, 10 juni 2011, 21 juni 2011 en 14 juli 2011, hebben de vreemdelingen nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de onderscheiden hogerberoepschriften is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak, waarin is overwogen dat zich geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden voordoen, leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van staat.

w.g. Van Wagtendonk
lid van de enkelvoudige kamer

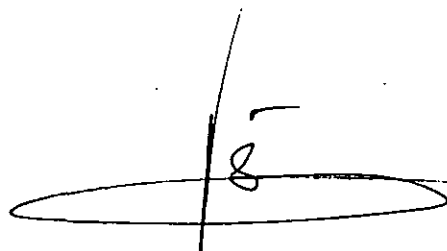
w.g. Beerse
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 augustus 2011

382-695.

Verzonden: 12 augustus 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'e' or 'v' shape.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 10 / 34026 en AWB 10 / 44495 (beroepen)
AWB 10 / 34027 en AWB 10 / 44498 (voorlopige voorzieningen)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 16 februari 2011

in de zaak van:

geboren op
eiseres, en

geboren op
eiser,
beiden staatloos,
gemachtigde: mr. J. Singh, advocaat te Hoofddorp,

tegen:

de minister voor Immigratie en Asiel,
verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Kras, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eisers hebben op 16 oktober 2009 aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft die aanvragen bij afzonderlijke besluiten van 23 november 2009 afgewezen. Deze rechtbank en nevenzittingsplaats heeft bij uitspraak van 4 augustus 2010 de daartegen door eisers ingestelde beroepen gegrond verklaard, de bestreden besluiten vernietigd en de gevraagde voorlopige voorzieningen afgewezen.
- 1.2 Bij besluiten van 23 september 2010 heeft verweerder de aanvragen van eisers opnieuw afgewezen. Eisers hebben tegen die besluiten beroep ingesteld.
- 1.3 Eisers hebben de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen en gevraagd verweerder te verbieden hen uit Nederland te verwijderen voordat de rechtbank uitspraak heeft gedaan op hun beroepen.
- 1.4 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Eisers hebben daarop schriftelijk gereageerd.

1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 1 februari 2011. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Eisers hebben eerder op 30 augustus 2008 aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft die aanvragen bij besluiten van 3 september 2009 afgewezen.
- 2.2 Eisers hebben ter onderbouwing van hun eerdere aanvragen aangevoerd dat zij door de Verenigde Staten (VS), waar zij van 1991 tot 2007 hebben verbleven, illegaal zijn uitgezet naar de Oekraïne. Eisers hebben nimmer de nationaliteit van de Oekraïne verkregen en hebben daar nooit gewoond. Voordat eisers in mei 1991 naar de VS zijn vertrokken, hebben eisers als staatsburgers van de Sovjet-Unie gewoond in Donetsk, dat thans behoort tot de Oekraïne, maar tot augustus 1991 tot de Sovjet-Unie. Nederland dient ervoor te zorgen dat eisers kunnen terugkeren naar de VS.
- 2.3 Verweerder heeft de eerdere aanvragen van eisers afgewezen omdat die niet gegrond zijn op omstandigheden op grond waarvan zij in het bezit dienen te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Verweerder heeft daarnaast ambtshalve geconcludeerd dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken', omdat zij niet voldoen aan de voorwaarden voor het verlenen van die vergunning. Eisers hebben niet aangetoond dat zij buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten. Eisers hebben de mogelijkheden om het Oekraïense staatsburgerschap te verkrijgen en te effectueren gefrustreerd. Eisers hebben voorts niet aannemelijk gemaakt dat zij het Oekraïense staatsburgerschap niet zouden kunnen verkrijgen en dat zij buiten hun wil staatloos zijn.
- 2.4 Verweerder heeft met toepassing van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb) de onderhavige aanvraag van eisers afgewezen onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikkingen omdat eisers geen nieuwe feiten en omstandigheden aan hun aanvragen ten grondslag hebben gelegd.
- 2.5 In het verweer tegen de beroepen van eisers heeft verweerder zich primair op het standpunt gesteld dat eisers geen belang hebben bij een beoordeling van hun beroepen, omdat zij geen bescherming in Nederland beogen maar uitgezet wensen te worden naar de VS.
- 2.6 Eisers hebben zich daarop ter zitting op het standpunt gesteld dat zij primair de rechtbank verzoeken de beroepen gegrond te verklaren en zelf in de zaak te voorzien door te bepalen dat verweerder hen dient uit te zetten naar de VS. Subsidiair, voor zover eisers niet kunnen worden uitgezet naar de VS, verzoeken eisers de beroepen gegrond te verklaren en verweerder op te dragen hen in het nieuw te nemen besluit een vluchtelingenstatus in Nederland te verlenen.
- 2.7 De rechtbank is van oordeel dat eisers geen belang hebben bij een beoordeling van hun beroepen voor zover zij daarmee willen bewerkstellingen dat verweerder hen zal uitzetten naar de VS. Uitzetting kan uitsluitend aan de orde zijn bij afwijzing van de

---

aanvragen van eisers. Gegrondverklaring van de beroepen kan dan ook niet leiden tot het door eisers beoogde doel, te weten uitzetting naar de VS. Daarom bestaat evenmin grond voor de rechtbank om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, Awb zelf in de zaak te voorzien. Afwijzing van de aanvragen van eisers heeft het rechtsgevolg dat zij Nederland dienen te verlaten, bij gebreke waarvan zij kunnen worden uitgezet, maar strekt niet tot een beslissing naar welk land zij zullen worden uitgezet. Afwijzing van de aanvragen van eisers kan evenmin ertoe strekken dat wordt bepaald dat de VS verantwoordelijk zijn voor de asielaanvragen van eisers, omdat geen verdrag bestaat tussen Nederland en de VS op grond waarvan de VS gehouden zijn de asielaanvragen van eisers over te nemen.

- 2.8 Nu eisers met de beroepen niet kunnen bewerkstelligen hetgeen zij daarmee primair beogen, dat verweerder hen zal uitzetten naar de VS, en daarom geen belang hebben bij een beoordeling van hetgeen zij daartoe hebben aangevoerd, zal de rechtbank daaraan voorbij gaan.
- 2.9 Ten overvloede, omdat eisers zich op het standpunt stellen dat voor hen de enige mogelijkheid om Nederland verlaten, is dat verweerder hen uitzet naar de VS, merkt de rechtbank het volgende op. Gebleken is dat eisers nimmer een verblijfstatus hebben gehad in de VS, dat hun daartoe strekkende aanvraag in de VS niet is ingewilligd en dat zij daarom de VS dienden te verlaten. Na illegaal verblijf in de VS zijn eisers door de Amerikaanse autoriteiten uitgezet. Zoals eisers ter zitting desgevraagd hebben verklaard, hebben zij nadien geen nieuwe aanvraag ingediend bij de Amerikaanse autoriteiten voor verblijf in de VS, bijvoorbeeld bij de diplomatieke vertegenwoordiging in Nederland. Daarnaast staat niet vast dat eisers niet de Oekraïense nationaliteit kunnen verkrijgen. De Oekraïense autoriteiten hebben tot op heden niet meer vastgesteld dan dat eisers geen nationaliteit bezitten en daarom de Oekraïne uitgezet zullen worden. Eisers hebben echter nimmer een aanvraag ingediend bij de Oekraïense autoriteiten tot het verkrijgen van de Oekraïense nationaliteit op basis van hun geboorte en eerder verblijf in Donetsk toen dat nog tot de Sovjet-Unie behoorde. Niet is gebleken dat zij daartoe niet de hulp kunnen krijgen van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) of de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van verweerder, die kan bemiddelen bij het verkrijgen van de benodigde documenten. Na inwilliging van hun aanvraag tot het verkrijgen van de Oekraïense nationaliteit kunnen eisers terugkeren naar hun oorspronkelijke woonplaats Donetsk. Overigens is het primair aan eisers om Nederland te verlaten, indien zij wensen te voorkomen dat zij zullen worden uitgezet naar de Oekraïne, en rust op verweerder geen rechtsplicht om te bewerkstelligen dat eisers kunnen terugkeren naar de VS, maar dienen zij zich met een daartoe strekkend verzoek zelf te wenden tot de Amerikaanse autoriteiten, desgewenst met hulp van de IOM of bemiddeling van DT&V.
- 2.10 De rechtbank komt toe aan een beoordeling van hetgeen eisers subsidiair beogen met de beroepen, dat verweerder aan hen een vluchtelingenstatus in Nederland dient te verlenen, en daarmee, naar de rechtbank begrijpt, een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw.
- 2.11 Nu verweerder in de eerdere afwijzende besluiten van 3 september 2009 de aanvragen van eisers tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw heeft afgewezen en die afwijzingen onherroepelijk zijn geworden, kan de rechtbank de thans bestreden besluiten voor zover daarin de

---

aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opnieuw zijn afgewezen, niet beoordelen als ware de beroepen van eisers gericht tegen de eerdere afwijzende besluiten, tenzij aan de aanvragen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

- 2.12 De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
- 2.13 Eisers hebben ter onderbouwing van hun herhaalde aanvragen een verklaring overgelegd van de ambassade van de Oekraïne te 's-Gravenhage van 25 september 2009 waarin wordt verklaard dat volgens de uitspraak van de regionale administratieve rechtbank van Donetsk (Oekraïne) van 11 februari 2008 eisers zijn aangemerkt als personen zonder staatsburgerschap en dat zij volgens de Oekraïense wetgeving moeten worden uitgezet uit de Oekraïne naar de VS als land van eerder verblijf.
- 2.14 De door eisers overgelegde verklaring van de ambassade dateert van na de eerdere afwijzende besluiten. De inhoud van de verklaring bevat evenwel geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, nu de ambassade slechts verwijst naar de uitspraak van de rechtbank te Donetsk van 11 februari 2008, die eisers reeds, voorzien van een vertaling in het Engels, aan hun eerste aanvragen ten grondslag hebben gelegd. Dat voornoemde Oekraïense rechtbank eisers heeft aangemerkt als staatloos en heeft bepaald dat zij door de Oekraïne moeten worden uitgezet naar de VS is daarom evenmin aan te merken als een nieuw feit of veranderde omstandigheid ten opzichte van de eerdere afwijzende besluiten. Bovendien staat op voorhand vast dat de verklaring van de ambassade niet kan afdoen aan de eerdere afwijzende besluiten, voor zover daarin aan eisers een verblijfsvergunning asiel is geweigerd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Gesteld noch gebleken is immers dat de inhoud van de verklaring leidt tot de conclusie dat eisers hebben te vrezen voor vervolging, in de Oekraïne of elders, als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en waartegen zij in Nederland de bescherming zoeken.
- 2.15 Eisers hebben voorts als nieuw feit naar voren gebracht dat zij na de eerdere afwijzende besluiten zijn uitgezet naar de Oekraïne, maar daar niet zijn toegelaten, waarna zij zijn teruggekeerd naar Nederland.
- 2.16 Deze omstandigheid rechtvaardigt evenmin een nieuwe rechterlijke beoordeling van de weigering om aan eisers een verblijfsvergunning asiel te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Op voorhand is uitgesloten dat de weigering van de Oekraïense autoriteiten om eisers toe te laten tot de Oekraïne kan leiden tot het oordeel dat eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, nu gesteld noch gebleken is dat die omstandigheid verband houdt met vervolging op enige grond van het Vluchtelingenverdrag.

- 2.17 Gelet op het voorgaande en nu eisers hebben aangegeven niet in aanmerking te willen komen voor een verblijfsvergunning op een van de andere gronden van artikel 29 Vw of een (ambtshalve) verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken', hebben eisers geen nieuwe feiten en omstandigheden aan hun aanvragen ten grondslag gelegd die een nieuwe rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. De rechtbank kan daarom evenmin treden in de beoordeling van het bestreden besluit, voor zover verweerder daarin het volgens eisers gewijzigde standpunt heeft ingenomen dat eisers staatloos zijn, daargelaten dat daaruit evenmin kan worden geconcludeerd dat eisers als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag dienen te worden aangemerkt. De rechtbank zal daarom de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.18 Nu de rechtbank op de beroepen zal beslissen, zal de voorzieningenrechter de verzoeken om voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart de beroepen ongegrond.

De voorzieningenrechter:

- 3.2 wijst de verzoeken om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, rechter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van E. van Heemsbergen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 16 februari 2011.

De griffier is verhinderd te tekenen.

Afschrift verzonden op : 16 FEB 2011

Coll: *Si*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenstulend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Markplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Oversier
mw. mr. A. Alam-Khan
mr. M. Raaijmakers
mr. (John) S. Singh
mr. drs. J.E. Groenenberg

Juridisch medewerkers:
mw. S. Arakel
mw. P.K. Singh

Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak
Vreemdelingenkamer
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG
PER FAX 070 – 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 MRT 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoofddorp, 12 maart 2011

Inzake : hoger beroep van
Geboren op
Staatloos
IND-nr. : 0808-30-1012
V-nr. :
Onze ref. : EG/MO/819023

Weledelgestrengde Heer/Vrouwe,

Bijgaand doe ik u in opgemelde zaak het hoger beroepschrift toekomen gericht tegen de uitspraak van 16 februari 2011 (AWB 10/34026 en AWB 10/44495), met het verzoek deze in behandeling te nemen.

Voor de echtgenoot van de heer is afzonderlijk hoger beroep ingesteld, die u tegelijkertijd zal ontvangen.

In afwachting van uw berichten.

Hoogachtend,

Mr. J. Singh

AAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

, hierna te noemen appellant, verblijvende te , te dezer zake domicilie kiezende te 2132 DA Hoofddorp aan het Marktplaatsplein nr. 23, ten kantore van advocaat mr. J. Singh die in deze bepaaldelijk gevolmachtigd is het hoger beroep in te dienen;

Op 16 oktober 2009 heeft appellant een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking d.d. 23 november 2009 is deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen gericht beroep is bij uitspraak van 4 augustus 2010 ongegrond verklaard.

Vervolgens is de asielaanvraag bij besluit van 23 september 2010 opnieuw afgewezen. Het hiertegen ingediende beroep is bij bestreden uitspraak van 16 februari 2011 (AWB 10/34026 en AWB 10/44495) ongegrond verklaard (productie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en wenst hiertegen in hoger beroep te komen en voert de navolgende grieven aan tegen de bestreden uitspraak.

1. appellant kan zich niet verenigen met rechtsoverwegingen 2.7. en 2.8. van de bestreden uitspraak waarin het volgende is overwogen:

"2.7. De rechtbank is van oordeel dat eisers geen belang hebben bij een beoordeling van hun beroepen voor zover zij daarmee willen bewerkstelligen dat verweerder hen zal uitzetten naar de VS. Uitzetting kan uitsluitend aan de orde zijn bij afwijzing van de aanvragen van eisers. Gegrondverklaring van de beroepen kan dan ook niet leiden tot het door eisers beoogde doel, te weten uitzetting naar de VS. Daarom bestaat evenmin grond voor de rechtbank om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, Awb zelf in de zaak te voorzien. Afwijzing van de aanvragen van eisers heeft het rechtsgevolg dat zij Nederland dienen te verlaten, bij gebreke waarvan zij kunnen worden uitgezet. Afwijzing van de aanvragen van eisers kan evenmin ertoe strekken dat wordt bepaald dat de VS verantwoordelijk zijn voor de asielaanvragen van eisers, omdat geen verdrag bestaat tussen Nederland en de VS op grond waarvan de VS gehouden zijn de asielaanvragen van eisers over te nemen.

2.8 Nu eisers met de beroepen niet kunnen bewerkstelligen hetgeen zij daarmee primair beogen, dat verweerder hen zal uitzetten naar de VS, en daarom geen belang hebben bij een beoordeling van hetgeen zij daartoe hebben aangevoerd, zal de rechtbank daaraan voorbij gaan.”

Appellant brengt allereerst naar voren dat het duidelijk moge zijn en hij is niet de laatste om dit te onderkennen, dat er geen sprake is van een gebruikelijke asielzoeker die hier te lande asiel indient. Niet in geschil is dat zowel verweerder als de rechtbank dit hebben onderkend. Appellant verkeert in een spagaat tussen twee landen, te weten de Oekraïne en de Verenigde Staten welke landen hem geen toegang c.q. toelating geven. Nederland is een noodgedwongen optie en in dat licht bestond er voor appellant geen enkel andere keuze dan om hier te lande asiel aan te vragen om tussentijds alsdan toegang c.q. toelating tot ofwel de Oekraïne ofwel de Verenigde Staten te krijgen. Deze optie verdiende bij hem ook zeker niet de voorkeur. Dit had er te meer mee te maken, hetgeen uit het dossier bekend mag worden verondersteld, dat zowel de Oekraïne als de Verenigde Staten, de Nederlandse Staat daarbij ook betrokken, een situatie hebben doen ontstaan zoals deze heden ten dage bestaat, te weten appellant die noodgedwongen keer op keer in Nederland asiel moet aanvragen, eenvoudigweg omdat hij geen enkele andere mogelijkheid tot zijn beschikking krijgt om verblijfsrechtelijke aanspraken te creëren. Immers, de Verenigde Staten heeft hem destijds, nadat hij aldaar was uitgeprocedeed, uitgezet en alleen al daarom is het opnieuw indienen van een verblijfsaanvraag voor de Verenigde Staten niet aan de orde. Overigens, ook verweerder onderkent dit. Evenzeer staat niet ter discussie dat appellant staatloos is en niet de Oekraïense nationaliteit heeft. In de optiek van appellant krijgt hij deze nationaliteit evenmin.

In het licht van al het voorgaande had de rechtbank volgens appellant wel aanleiding dienen te zien om in dit geval, uitgaande van het gegeven dat appellant in Nederland alleen maar de mogelijkheid had van het indienen van een asielaanvraag, ook ter voorkoming van onrechtmatig verblijf, verweerder op te dragen te doen bewerkstelligen dat appellant alsnog naar de Verenigde Staten kan terugkeren. Uit de motivering van deze rechtsoverweging blijkt niet dat door de rechtbank is betrokken het argument dat de Verenigde Staten het land van bestendig verblijf is geworden. In de visie van appellant had voor elke modaliteit, zoals door de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak, gekozen kunnen worden, om alsnog te doen bewerkstelligen dat verweerder en daarmee de Nederlandse Staat de Verenigde Staten er toe zal bewegen appellant terug te nemen.

Een en ander klemt te meer aangezien uit het dossier blijkt dat de Nederlandse Staat eerder niet goed heeft onderkend dat hun medewerking aan de uitzetting van appelllant door de Verenigde Staten appelllant in de positie is terechtgekomen hetgeen thans het geval is. Het ware in deze zaak gerechtvaardigd geweest indien de rechtbank niet de strikte criteria voor de behandeling van een asielprocedure bij de rechtbank in dit geval had toegepast. De rechtbank heeft dit nagelaten, zulks ten onrechte. Hetgeen is verzocht door appelllant had aanleiding dienen te geven aan de door appelllant in rechtsoverweging 2.7 verwoorde verzoeken of wel had de rechtbank aanleiding te zien om het beroep gegrond te verklaren. Tot geen van beide uitspraken te oordelen, is appelllant wederom in een uitzichtloze situatie terecht doen komen waardoor hij is verworven tot een 'refugee in orbit', terwijl appelllant in de laatste plaats een asielzoekor had willen zijn, maar gewoon zijn leven had willen voortzetten in de Verenigde Staten, althans dat hem de tijd en mogelijkheid zal worden geboden om aldaar het onroerend goed en zijn praktijk te verkopen.

Al het vorenstaande brengt met zich mee dat appelllant belang heeft bij de behandeling van hetgeen is verzocht, zoals is weergegeven in rechtsoverweging 2.7. Appellant verzoekt uw Afdeling aldus alsnog te oordelen.

2. Evenmin kan appelllant zich verenigen met rechtsoverwegingen 2.14 tot en met 2.16. van de bestreden uitspraak waarin staat vermeld:

"2.14 De door eisers overgelegde verklaring van de ambassade dateert van na de eerdere afwijzende besluiten. De inhoud van de verklaring bevat evenwel geen nieuwe feiten of omstandigheden, nu de ambassade slechts verwijst naar de uitspraak van de rechtbank te Donetsk van 11 februari 2008, die eisers reeds, voorzien van een vertaling in het Engels, aan hun eerste aanvragen ten grondslag hebben gelegd. Dat voornoemde Oekraïense rechtbank eisers heeft aangemerkt als staatloos en heeft bepaald dat zij door de Oekraïne moeten worden uitgezet naar de VS is daarom evenmin aan te merken als een nieuw feit of veranderde omstandigheid ten opzichte van de eerdere afwijzende besluiten. Bovendien staat op voorhand vast dat verklaring van de ambassade niet kan afdoen aan de eerdere afwijzende besluiten, voor zover daarin aan eisers een verblijfsvergunning asiel is geweigerd op grond van artikel 29, eerste lid. aanhef en onder a. Vw. Gesteld noch gebleken is immers dat de inhoud van de verklaring leidt tot de conclusie dat eisers hebben te vrezen voor vervolging, in de Oekraïne of elders, als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en waartegen zij in Nederland de bescherming zoeken.

2.15 Eisers hebben voorts als nieuw feit naar voren gebracht dat zij na de eerdere afwijzende besluiten zijn uitgezet naar de Oekraïne, maar daar niet zijn toegelaten, waarna zij zijn teruggekeerd naar Nederland.

2.16 Deze omstandigheid rechtvaardigt evenmin een nieuwe rechterlijke beoordeling van de weigering om aan eisers een verblijfsvergunning asiel te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Op voorhand is uitgesloten dat de weigering van de Oekraïense autoriteiten om eisers toe te laten tot de Oekraïne kan leiden tot het oordeel dat eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, nu gesteld noch gebleken is dat die omstandigheid verband houdt met vervolging op enige grond van het Vluchtelingenverdrag. "

Appellant is allereerst de mening toegedaan dat de rechtbank in het gegeven feitencomplex geen aanleiding had kunnen of behoren te zien om verweerder te volgen in het standpunt dan wel ambtshalve toepassing te geven aan artikel 4:6 Awb. Immers, wel degelijk is er sprake van een nieuw feit c.q. nieuwe feiten die voorts maken dat niet op voorhand is uitgesloten dat dit c.q. deze af doen aan het eerder genomen besluit in de eerdere asielprocedure.

Daarbij brengt appellant allereerst naar voren dat de rechtbank ten onrechte de feiten heeft gesplitst en afzonderlijk heeft geoordeeld. Immers, uit het geheel is evident duidelijk dat de Oekraïne appellant metterdaad, ter uitvoering van de rechterlijke uitspraak van de rechtbank te Donetsk, niet de toegang heeft willen verschaffen c.q. appellant heeft willen toelaten. Er mag van worden uitgegaan dat de Oekraïne deze toegang of toelating wel hadden gegeven, al dan niet via interventie door de Nederlandse Staat, als de mogelijkheid had bestaan dat appellant alsnog in aanmerking zou komen voor de Oekraïense nationaliteit. In dat opzicht valt ook des te meer te begrijpen waarom verweerder in het onderhavige besluit van 23 september 2010, anders dan in het besluit in de eerdere asielprocedure, thans van de staatloosheid van appellant is uitgegaan.

Zulks is ook terecht en maakt tegelijkertijd dat er wel degelijk sprake is van een nieuw feit of nieuwe feiten die af doen aan het eerdere besluit in de eerdere asielprocedure. Immers, alstoen is er door verweerder vanuit gegaan dat appellant nog zou kunnen vertrekken naar de Oekraïne, hetgeen ook blijkt uit het feit dat verweerder de uitzetting metterdaad, weliswaar zonder succes, ter hand heeft genomen. Niet kan dan ook worden gesteld dat in het licht van deze nieuwe situatie het gehele feitencomplex niet in een zodanig ander daglicht is komen te staan dat alsnog dient te worden overgegaan tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

De rechtbank had derhalve in deze nieuwe toestand welzeker aanleiding dienen te zien om van nova uit te gaan die voor verweerder aanleiding moeten geven om in het verblijf van appellant te bewilligen als door hem verzocht. Ook overigens is gebleken dat appellant door verweerder geen verblijfsvergunning regulier verband houdend met het buiten schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken zou zijn verleend. Een en ander leidt er toe dat verweerder, juist ter voorkoming van het geraken van een asielzoeker in een uitzichtloze situatie, appellant wel de gevraagde verblijfsvergunning had dienen te verlenen. Dit doet ook recht aan de zaak. De rechtbank heeft nagelaten aldus te oordelen en in deze het standpunt van de rechtbank te volgen. Zulks ten onrechte.

Evenmin is de rechtbank in dit verband ten onrechte niet ingegaan op de stelling dat de Verenigde Staten met deze nova het land van bestendig verblijf is geworden, nu appellant daar heel lang heeft verbleven en de Verenigde Staten de terugkeer van appellant niet heeft toegestaan. Minst genomen had verweerder, de Nederlandse Staat dan wel ambtshalve de rechtbank dienen te oordelen dat met de weigering van de Oekraïense autoriteiten om appellant toegang c.q. toe te laten, Nederland het land van bestendig verblijf is geworden. Dit had de rechtbank als een novum dienen aan te merken en aanleiding dienen te zien juist niet artikel 4:6 Awb toe te passen. Ten onrechte heeft de rechtbank dit nagelaten.

3. Op grond van bovenstaande feiten en omstandigheden meent appellant dat het beroep gegrond dient te worden verklaard, met vernietiging van de bestreden uitspraak en primair alsnog over te gaan tot hetgeen bij de rechtbank als verwoord in rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak is verzocht, dan wel te oordelen dat er geen sprake had dienen te zijn van toepassing van artikel 4:6 Awb en daarbij zo mogelijk zelf te voorzien in de zaak door verweerder op te dragen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan appellant te verlenen..

REDEN WAAROM:

Appellant zich tot u wendt met het verzoek het beroep gegrond dient te worden verklaard, met vernietiging van het besluit van 23 september 2010 en de bestreden uitspraak van 16 februari 2011. Daarbij wordt verzocht primair over te gaan tot hetgeen bij de rechtbank als verwoord in rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak is verzocht, dan wel te oordelen dat er geen sprake had dienen te zijn van toepassing van artikel 4:6 Awb en daarbij zo mogelijk zelf te voorzien in de zaak door verweerder op te dragen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan appellant te verlenen.

Hoofddorp, 12 maart 2011

Gemachtigde,

Marktplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Overstier
mw. mr. A. Alam-Khan
mr. M. Raaijmakers
mr. (John) S. Singh
mr. drs. J.E. Groenenberg

Juridisch medewerkers:
mw. S. Arakel
mw. P.K. Singh

Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak

Vreemdelingenkamer

Postbus 20019

2500 EA DEN HAAG

PER FAX 070 - 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 MRT 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoofddorp, 12 maart 2011

Inzake : hoger beroep van

Geboren op

Staatloos

IND-nr. : 0808-30-1012

V-nr. :

Onze ref. : EG/MO/819022

Wederelgestronge Heer/Vrouw,

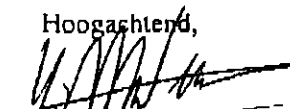
Bijgaand doe ik u in opgemelde zaak het hoger beroepschrift toekomen gericht tegen de uitspraak van 16 februari 2011 (AWB 10/34026 en AWB 10/44495), met het verzoek deze in behandeling te nemen.

Voor de echtgenote van mevrouw
die u tegelijkertijd zal ontvangen.

is afzonderlijk hoger beroep ingesteld,

In afwachting van uw berichten.

Hoogachtend,

Mr. J. Singh

AAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

, hierna te noemen appellante, verblijvende te Apeldoorn, te dezer zake domicilie kiezende te 2132 DA Hoofddorp aan het Marktplein nr. 23, ten kantore van advocaat mr. J. Singh die in deze bepaaldelijk gevolmachtigd is het hoger beroep in te dienen;

Op 16 oktober 2009 heeft appellante een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking d.d. 23 november 2009 is deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen gericht beroep is bij uitspraak van 4 augustus 2010 ongegrond verklaard.

Vervolgens is de asielaanvraag bij besluit van 23 september 2010 opnieuw afgewezen. Het hiertegen ingediende beroep is bij bestreden uitspraak van 16 februari 2011 (AWB 10/34026 en AWB 10/44495) ongegrond verklaard (productie 1).

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en wenst hiertegen in hoger beroep te komen en voert de navolgende grieven aan tegen de bestreden uitspraak.

1. appellante kan zich niet verenigen met rechtsoverwegingen 2.7. en 2.8. van de bestreden uitspraak waarin het volgende is overwogen:

"2.7. De rechtbank is van oordeel dat eisers geen belang hebben bij een beoordeling van hun beroepen voor zover zij daarmee willen bewerkstelligen dat verweerder hen zal uitzetten naar de VS. Uitzetting kan uitsluitend aan de orde zijn bij afwijzing van de aanvragen van eisers. Gegrondverklaring van de beroepen kan dan ook niet leiden tot het door eisers beoogde doel, te weten uitzetting naar de VS. Daarom bestaat evenmin grond voor de rechtbank om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, Awb zelf in de zaak te voorzien. Afwijzing van de aanvragen van eisers heeft het rechtsgevolg dat zij Nederland dienen te verlaten, bij gebreke waarvan zij kunnen worden uitgezet. Afwijzing van de aanvragen van eisers kan evenmin ertoe strekken dat wordt bepaald dat de VS verantwoordelijk zijn voor de asielaanvragen van eisers, omdat geen verdrag bestaat tussen Nederland en de VS op grond waarvan de VS gehouden zijn de asielaanvragen van eisers over te nemen.

2.8 Nu eisers met de beroepen niet kunnen bewerkstelligen hetgeen zij daarmee primair beogen, dat verweerder hen zal uitzetten naar de VS, en daarom geen belang hebben bij een beoordeling van hetgeen zij daartoe hebben aangevoerd, zal de rechtbank daaraan voorbij gaan."

Appellante brengt allereerst naar voren dat het duidelijk moge zijn en zij is niet de laatste om dit te onderkennen, dat er geen sprake is van een gebruikelijke asielzoeker die hier te lande asiel indient. Niet in geschil is dat zowel verweerder als de rechtbank dit hebben onderkend. Appellante verkeert in een spagaat tussen twee landen, te weten de Oekraïne en de Verenigde Staten welke landen hem geen toegang c.q. toelating geven. Nederland is een noodgedwongen optie en in dat licht bestond er voor appellante geen enkel andere keuze dan om hier te lande asiel aan te vragen om tussentijds alsdan toegang c.q. toelating tot ofwel de Oekraïne ofwel de Verenigde Staten te krijgen. Deze optie verdiende bij haar ook zeker niet de voorkeur. Dit had er te meer mee te maken, hetgeen uit het dossier bekend mag worden verondersteld, dat zowel de Oekraïne als de Verenigde Staten, de Nederlandse Staat daarbij ook betrokken, een situatie hebben doen ontstaan zoals deze heden ten dage bestaat, te weten appellante die noodgedwongen keer op keer in Nederland asiel moet aanvragen, eenvoudigweg omdat zij geen enkele andere mogelijkheid tot haar beschikking krijgt om verblijfsrechtelijke aanspraken te creëren. Immers, de Verenigde Staten heeft haar destijds, nadat zij aldaar was uitgeprocedeerd, uitgezet en alleen al daarom is het opnieuw indienen van een verblijfsaanvraag voor de Verenigde Staten niet aan de orde. Overigens, ook verweerder onderkent dit. Evenzeer staat niet ter discussie dat appellante staatloos is en niet de Oekraïense nationaliteit heeft. In de optiek van appellante krijgt zij deze nationaliteit evenmin.

In het licht van al het voorgaande had de rechtbank volgens appellant wel aanleiding dienen te zien om in dit geval, uitgaande van het gegeven dat appellante in Nederland alleen maar de mogelijkheid had van het indienen van een asielaanvraag, ook ter voorkoming van onrechtmatig verblijf, verweerder op te dragen te doen bewerkstelligen dat appellante alsnog naar de Verenigde Staten kan terugkeren. Uit de motivering van deze rechtsoverweging blijkt niet dat door de rechtbank is betrokken het argument dat de Verenigde Staten het land van bestendig verblijf is geworden. In de visie van appellante had voor elke modaliteit, zoals door de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak, gekozen kunnen worden, om alsnog te doen bewerkstelligen dat verweerder en daarmee de Nederlandse Staat de Verenigde Staten er toe zal bewegen appellante terug te nemen.

Een en ander klemt te meer aangezien uit het dossier blijkt dat de Nederlandse Staat eerder niet goed heeft onderkend dat hun medewerking aan de uitzetting van appellante door de Verenigde Staten appellante in de positie is terechtgekomen hetgeen thans het geval is. Het ware in deze zaak gerechtvaardigd geweest indien de rechtbank niet de strikte criteria voor de behandeling van een asielpcedure bij de rechtbank in dit geval had toegepast. De rechtbank heeft dit nagelaten, zulks ten onrechte. Hetgeen is verzocht door appellante had aanleiding dienen te geven aan de door appellante in rechtsoverweging 2.7 verwoorde verzoeken of wel had de rechtbank aanleiding te zien om het beroep gegrond te verklaren. Tot geen van beide uitspraken te oordelen, is appellante wederom in een uitzichtloze situatie terecht doen komen waardoor zij is verworden tot een 'refugee in orbit', terwijl appellante in de laatste plaats een asielzoekster had willen zijn, maar gewoon haar leven had willen voortzetten in de Verenigde Staten, althans dat haar de tijd en mogelijkheid zal worden geboden om aldaar het onroerend goed en haar praktijk te verkopen.

Al het vorenstaande brengt met zich mee dat appellante belang heeft bij de behandeling van hetgeen is verzocht, zoals is weergegeven in rechtsoverweging 2.7. Appellante verzoekt uw Afdeling aldus alsnog te oordelen.

2. Evenmin kan appellante zich verenigen met rechtsoverwegingen 2.14 tot en met 2.16. van de bestreden uitspraak waarin staat vermeld:

"2.14 De door eisers overgelegde verklaring van de ambassade dateert van na de eerdere afwijzende besluiten. De inhoud van de verklaring bevat evenwel geen nieuwe feiten of omstandigheden, nu de ambassade slechts verwijst naar de uitspraak van de rechtbank te Donetsk van 11 februari 2008, die eisers reeds, voorzien van een vertaling in het Engels, aan hun eerste aanvragen ten grondslag hebben gelegd. Dat voornoemde Oekraïense rechtbank eisers heeft aangemerkt als staatloos en heeft bepaald dat zij door de Oekraïne moeten worden uitgezet naar de VS is daarom evenmin aan te merken als een nieuw feit of veranderde omstandigheid ten opzichte van de eerdere afwijzende besluiten. Bovendien staat op voorhand vast dat verklaring van de ambassade niet kan afdoen aan de eerdere afwijzende besluiten, voor zover daarin aan eisers een verblijfsvergunning asiël is geweigerd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Gesteld noch gebleken is immers dat de inhoud van de verklaring leidt tot de conclusie dat eisers hebben te vrezen voor vervolging, in de Oekraïne of elders, als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en waartegen zij in Nederland de bescherming zoeken.

2.15 Eisers hebben voorts als nieuw feit naar voren gebracht dat zij na de eerdere afwijzende besluiten zijn uitgezet naar de Oekraïne, maar daar niet zijn toegelaten, waarna zij zijn teruggekeerd naar Nederland.

2.16 Deze omstandigheid rechtvaardigt evenmin een nieuwe rechterlijke beoordeling van de weigering om aan eisers een verblijfsvergunning asiel te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Op voorhand is uitgesloten dat de weigering van de Oekraïense autoriteiten om eisers toe te laten tot de Oekraïne kan leiden tot het oordeel dat eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, nu gesteld noch gebleken is dat die omstandigheid verband houdt met vervolging op enige grond van het Vluchtelingenverdrag. "

Appellante is allereerst de mening toegedaan dat de rechtbank in het gegeven feitencomplex geen aanleiding had kunnen of behoren te zien om verweerder te volgen in het standpunt dan wel ambtshalve toepassing te geven aan artikel 4:6 Awb. Immers, wel degelijk is er sprake van een nieuw feit c.q. nieuwe feiten die voorts maken dat niet op voorhand is uitgesloten dat dit c.q. deze afdoen aan het eerder genomen besluit in de eerdere asielprocedure.

Daarbij brengt appellante allereerst naar voren dat de rechtbank ten onrechte de feiten heeft gesplitst en afzonderlijk heeft geoordeeld. Immers, uit het geheel is evident duidelijk dat de Oekraïne appellant metterdaad, ter uitvoering van de rechterlijke uitspraak van de rechtbank te Donetsk, niet de toegang heeft willen verschaffen c.q. appellante heeft willen toelaten. Er mag van worden uitgegaan dat de Oekraïne deze toegang of toelating wel hadden gegeven, al dan niet via interventie door de Nederlandse Staat, als de mogelijkheid had bestaan dat appellante alsnog in aanmerking zou komen voor de Oekraïense nationaliteit. In dat opzicht valt ook des te meer te begrijpen waarom verweerder in het onderhavige besluit van 23 september 2010, anders dan in het besluit in de eerdere asielprocedure, thans van de staatloosheid van appellante is uitgegaan.

Zulks is ook terecht en maakt tegelijkertijd dat er wel degelijk sprake is van een nieuw feit of nieuwe feiten die afdoen aan het eerdere besluit in de eerdere asielprocedure. Immers, alstoen is er door verweerder vanuit gegaan dat appellante nog zou kunnen vertrekken naar de Oekraïne, hetgeen ook blijkt uit het feit dat verweerder de uitzetting metterdaad, weliswaar zonder succes, ter hand heeft genomen. Niet kan dan ook worden gesteld dat in het licht van deze nieuwe situatie het gehele feitencomplex niet in een zodanig ander daglicht is komen te staan dat alsnog dient te worden overgegaan tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

De rechtbank had derhalve in deze nieuwe toestand welzeker aanleiding dienen te zien om van nova uit te gaan die voor verweerder aanleiding moeten geven om in het verblijf van appellante te bewilligen als door hem verzocht. Ook overigens is gebleken dat appellante door verweerder geen verblijfsvergunning regulier verband houdend met het buiten schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken zou zijn verleend. Een en ander leidt er toe dat verweerder, juist ter voorkoming van het geraken van een asielzoeker in een uitzichtloze situatie, appellante wel de gevraagde verblijfsvergunning had dienen te verlenen. Dit doet ook recht aan de zaak. De rechtbank heeft nagelaten aldus te oordelen en in deze het standpunt van de rechtbank te volgen. Zulks ten onrechte.

Evenmin is de rechtbank in dit verband ten onrechte niet ingegaan op de stelling dat de Verenigde Staten met deze nova het land van bestendig verblijf is geworden, nu appellante daar heel lang heeft verbleven en de Verenigde Staten de terugkeer van appellante niet heeft toegestaan. Minst genomen had verweerder, de Nederlandse Staat dan wel ambtshalve de rechtbank dienen te oordelen dat met de weigering van de Oekraïense autoriteiten om appellante toegang c.q. toe te laten, Nederland het land van bestendig verblijf is geworden. Dit had de rechtbank als een novum dienen aan te merken en aanleiding dienen te zien juist niet artikel 4:6 Awb toe te passen. Ten onrechte heeft de rechtbank dit nagelaten.

3. Op grond van bovenstaande feiten en omstandigheden meent appellante dat het beroep gegrond dient te worden verklaard, met vernietiging van de bestreden uitspraak en primair alsnog over te gaan tot hetgeen bij de rechtbank als verwoord in rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak is verzocht, dan wel te oordelen dat er geen sprake had dienen te zijn van toepassing van artikel 4:6 Awb en daarbij zo mogelijk zelf te voorzien in de zaak door verweerder op te dragen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan appellante te verlenen..

REDEN WAAROM:

Appellante zich tot u wendt met het verzoek het beroep gegrond dient te worden verklaard, met vernietiging van het besluit van 23 september 2010 en de bestreden uitspraak van 16 februari 2011. Daarbij wordt verzocht primair over te gaan tot hetgeen bij de rechtbank als verwoord in rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak is verzocht, dan wel te oordelen dat er geen sprake had dienen te zijn van toepassing van artikel 4:6 Awb en daarbij zo mogelijk zelf te voorzien in de zaak door verweerder op te dragen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan appellante te verlenen.

Hoofddorp, 12 maart 2011

Gemachtigde,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. B. van der...' followed by a long horizontal line.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 MRT 2011	
ZAAKNR.	G3054
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Zaaknummer AWB 10/ 34026 en AWB 10/ 44495 (beroepen)
 AWB 10/ 34027 en AWB 10/ 44498 (VoVo)

March 8, 2011

AZC Apeldoorn
 Loolaan 59 (WPO 37)
 7314 AG Apeldoorn

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

Your Honors !

In addition to the grievances submitted on our behalf by our legal representative mr J.Singh, the advocate from Hoofddorp we feel imperatives to submit our personal statement too.

We ask Your Honors to take under consideration main points of our case that was completely overlooked and ignored during the time of initial decision- making process and lead to the wrongful decision dated September 3, 2009. Consequently, everything that followed was in part or totally incorrect.

Main points of our case :

- we are *de jure* stateless persons who became stateless (acquired statelessness) without our fault during legal residence in the USA as the applicants for political asylum in 1991.
- by virtue of circumstances of global proportion the U.S. had become our 'country of habitual residence' and during next 16 years we firmly settled in the USA with knowledge and permission of the US authorities : we had identity documents, made social security arrangements, paid taxes, had employment, we had rights to own properties and we bought and still own our own house and other real estate properties as an investment, continuously resided in the US for 16 years.
- well-documented fact of illegal and forced removal from the USA in May of 2007 to and through the territory of the Netherlands with authorization and assistance from the Dutch authorities. Illegal removal was based on forged and false identity / travel documents of Ukrainian citizens fabricated by the American authorities (illegality of the removal from the USA and unlawfulness of the documents have been affirmed

by the Ukrainian Court). Any forced transportation under duress with fake documents against the will of a person and to a country where we do not have residence permit or citizenship do constitutes definition of “human trafficking”.

- during the moment of our illegal removal from the USA in May of 2007 we did not have residence permit or citizenship in Ukraine, we never lived in, visited or transited newly independent State of Ukraine. At the same time at the moment of our removal from the USA we did not have residence permit in the Netherlands, never visited or transited this country before.
- we suffer total deprivation of all basic human rights as a result of illegal deportation and our situation constitutes gross violation of 1948 Universal Declaration of Human Rights, 1966 International Covenant on Civil and Political Rights, 1984 Convention Against Torture and Other Cruel, Inhumane or Degrading Treatment or Punishment – just the few to mention.
- wrongful or incomplete interpretation of 1951 Refugee Convention and 1967 New York Protocol, 1954 and 1961 Conventions related to Statelessness.
- Such definitions as “refugees in orbit“ ; “country of first asylum“ ; “safe third country“ ; “first host country” ; “country of habitual residence” ; “legal ghosts” - must be applied to our case, but these concepts have been intentionally avoided during decision-making process.

Objections to the decision van de Rechtbank 's-Gravenhage dated February 16, 2011

2.1 *“Eisers hebben eerder op 30 augustus 2008 aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd”.*

Government and the Court did not take under consideration particular circumstances of our arrival in the Netherlands on August 29, 2008 which are: deportation (expulsion) from Ukraine back to the point of illegal transit which is Schiphol airport. During confusion of the moment we were persuaded (forced) by the border authorities to apply for residence permit asylum in the Netherlands (without explanation of the term and conditions) as the legal way for our transfer back to the USA.

Later, on March 2, 2009 American authorities issued official “Response” to the authorities of the Netherlands :

“ The couple [ ] is currently on hunger strike in the Netherlands, where they applied for asylum while en route from Ukraine back to the United States after a Ukrainian court allegedly deemed them not to be Ukrainian nationals “.

After this “Response” government of the Netherlands and the Courts on multiple occasions confirmed conclusions and findings of Ukrainian Courts – indeed, we are not nationals of Ukraine.

At this moment our statelessness is a proven fact and no longer allegation (as it stated in the US “Response”). That is why we are asking for assistance to undertake next logical, legal and humanitarian step – return us “back to the United States”.

2.2 *“Eisers hebben ter onderbouwing van hun eerdere aanvragen aangevoerd dat zij door de Verenigde Staten (VS) , waar zij van 1991 tot 2007 hebben verlevend, illegaal zijn uitgezet naar de Oekraïene ... Nederland dient ervoor te zorgen dat eisers kunnen terugkeren naar de VS”.*

In this statement Court failed to explain and to take under consideration specific and unique circumstances of our case and our point of view – why State of the Netherlands should assist us and return us back to the USA.

There is one inconvenient fact and everyone is trying to avoid it – in May of 2007 authorities of the Netherlands gave permission and assisted American authorities during forced and illegal transportation from the US, through the Netherlands and to Ukraine. On May 22, 2007 we entered territory of the Netherlands in New York international airport that is KLM aircraft and changed the planes in Schiphol airport. Consequently – deportation, transit and admission to Ukraine have failed. Next logical and legal step should be – transit country (the Netherlands) is under international obligations to return failed deportees to the initial point of embarkation, that is New York international airport, for investigation and reexamination.

2.3 *“Eisers hebben niet aangetoond dat zij buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten. Eisers hebben de mogelijkheden om het Oekraïense staatsburgerschap te verkrijgen en te effectueren gefrustreerd. Eisers hebben voorts niet aannemelijk gemaakt dat zij het Oekraïense staatsburgerschap niet zouden kunnen verkrijgen en dat zij buiten hun wil staatloos zijn”.*

Government denies and fails to acknowledge very simple logic : we have been illegally removed from the USA with forged and false identity / travel documents which were not valid in the beginning and expired on June 10, 2007.

Such “legal” actions is a wrongful act of American authorities (more likely criminal). Consequently, the Dutch authorities went along and assisted with such internationally wrongful act and failed to look at the travel documents which are “incomplete and otherwise look suspicious”

and are not valid for identification or travel. Any such act of removal / deportation shall be conducted without prejudice and with due respect for human rights and fundamental freedoms, in particular the 1951 Refugee Convention and international Conventions on human rights and fundamental freedoms – as it stated in Chicago Convention for Civil Aviation and Council Directive 2003/110/EC on assistance in cases of transit for the purposes of removal by air.

At present time due to our *de jure* statelessness and being outside a country of last habitual residence (the USA) - no country in the world legally responsible to provide us with identity and travel documents, however 1954 Convention relating to the status of stateless person Article 27 requires Contracting State (the Netherlands in this instance) to issue identity documents to any stateless person in their territory, and Article 28 provides for sympathetic consideration and issuance of travel documents to any other stateless person in their territory.

As for Ukrainian citizenship : application for and granting of Ukrainian citizenship is regulated by Ukrainian Law on Citizenship , Constitution of Ukraine and multiple decrees of the President and the Parliament. There are no provisions in Ukrainian legislation that will allow us to apply for Ukrainian citizenship within territory of Ukraine or territory of the Netherlands. But there is tiny chance to research possibility of applying for Ukrainian residence permit and /or citizenship in Ukrainian Consulate in New York, USA. Considering this, one may say, that authorities of the Netherlands do prevent us (without intentions to harm) from regularization of our status in the USA (see 2.9) or / and research the possibility to apply for citizenship.

As for our statelessness : we became stateless due to unprecedented and unpredictable global geopolitical events such as dissolution of Soviet Union and “zero option “ statutes – the main principle within legislation on citizenship enacted by the newly independent States. In addition, such facts of life as the application for political asylum in the USA would prevent us from applying for Ukrainian citizenship because it contradicts 1951 Refugee Convention, Article 1 (C) (3) and 1961 Convention on Reduction of Statelessness, Article 7. In addition, specific provisions in Ukrainian law bar us from applying for Ukrainian citizenship then and now.

2.7 “ ... *Afwijzing van de aanvraagen van eisers heeft het rechtsgevolg dat zij Nederland dienen te verlaten, bij gebreke waarvan zij kunnen worden uitgezet, maar strekt niet tot een beslissing naar welk land zij zullen worden uitgezet “*

We think it is very clear that stateless refugees have to return back home to a place and to a country of habitual residence – the USA – where we have established home, where we have actual house. All our properties, possessions and documents are in the USA. It is imperative to return us back to a country where we can provide for ourselves, where we have social security, pensions, registrations and street address, means for living, community, ext. To a country where we will be humans again. All attributes of our life are in the USA.

How to get over there ? By using absolutely the same power of the same authority and the same methods that have been used for our transportation from the US to the Netherlands in May of 2007. Such wrongful act of the American authorities as the fabrication and use of false documents for compulsory transportation will be investigated in the US and reversed.

Denial of right of return and right to enter to our own country (by default) by the American authorities - is the ultimate form of persecution and is not acceptable according to customary international laws and automatically reinforce and solidify our claims as the Refugees within meanings of the 1951 Refugee Convention, Article 1 (A) (2).

The USA shipped out wrong people to the wrong country, under dubious pretenses of Ukrainian citizenship and with fake documents ("invoices "). They sentenced us to death on the streets of the foreign country. Logic demands: to return this package back to sender and it's up to sender how to proceed further. Otherwise we are without the remedy, unless the Netherlands will assume full responsibility for our present and our future.

"... Afwijzing van de aanvragen van eisers kan evenmin ertoe strekken dat wordt bepaald dat de VS verantwoordelijk zijn voor de asielaanvragen van eisers, omdat geen verdrag bestaat tussen Nederland en de VS op grond waarvan de VS gehouden zijn de asielaanvragen van eisers over te nemen. "

We are "refugees in orbit " - human beings who already been repeatedly shipped from one country to another and to another and so forth.

We ask the Court and the government to treat us as the political refugees because the persecution in the form of cruel, inhumane and degrading treatment – repeated deportations – is based on 1951 Conventional grounds such as : "lack of citizenship" and "membership of particular social group " (stateless Jews from the USA).

Article 33 (1) of the Refugee Convention prohibits expulsion or return ("refoulement") of refugee in any manner whatsoever to the frontiers of territories where his life or freedom would be threatened. Such statement excludes possibility of our "refoulement " to any country in the world, except the USA which is a safe-country where we belong *de facto* and we have chance to reinstate our previous status (see 2.9) and we have chance for regularization. Deportation to Ukraine will be a cynical "refoulement " that will lead to our death (see 2.9).

Considering all of the above and taking under consideration decisions of immigration Courts all around the word and opinions of the scholars we will argue that the Refugee Convention does not prevent State of the Netherlands to do right thing and transfer us back to the USA where we could find the protection, including formal refugee status, which , at the present time, is not available in the Netherlands.

2.9 "... *Gebleken is dat eisers nimmer een verblijfstatus hebben gehad in de VS, dat hun daartoe strekkende aanvraag in de VS dienden te verlaten. Na illegaal verblijf in de VS zijn eisers door de Amerikaanse autoriteiten uitgezeten* " .

This is not an exactly correct statement. Since May of 1991 until January of 2003 we had perfectly legal status in the US and it was terminated due to failure to appeal our case to the Federal and Supreme Courts (inadequate legal representation at that time). But , on March 2 , 2007 we have been granted permanent residence in the US again and it was annulled on May 22, 2007 as a result of our expedited and illegal removal from the USA. Problem is : such status can be reinstated only by the US border authorities and it should be reinstated upon our arrival to the frontiers of the USA.

"... *hebben zij [eisers] nadien geen nieuwe aanvraag ingediend bij de Amerikaanse autoriteiten voor verblijf in de VS, bijvoorbeeld bij de diplomatieke vertegenwoordiging in Nederland* " .

On multiple occasions we contacted US officials in the US Embassy and US Consulate : Dec.12, 2008; Feb. 27, 2009; June 2009; Aug.20, 2009; Sept.28, 2009; Oct.7, 2009; Dec.7, 2009; June 2010; Oct. 2010 and many other times between, but each time they referred us back to the authorities in charge – the government of the Netherlands, which can return us back to the USA on

humanitarian grounds by using diplomatic mediation or through unilateral actions, considering fact of failed transit through the Netherlands.

“ ... Eisers hebben echter nimmer een aanvraag ingediend bij de Oekraïense autoriteiten tot het verkrijgen van de Oekraïense nationaliteit op basis van hun geboorte en eerder verblijf in Donetsk ... ”

As it was explained before – there are no provisions in Ukrainian citizenship law that would allow us to apply for Ukrainian citizenship at present time, at present location and at present status.

Ukrainian Court stated very clear that we do not have real and effective connection with State of Ukraine, Court rightfully defined the USA as our country of habitual residence for stateless individuals. At the same time the Court concluded that our human rights were violated as a result of illegal deportation from the USA and in order to reinstate our rights we have to be returned to the USA (but not to Ukraine). The Court put it in writing.

Ukraine is not legally responsible for stateless individuals who reside or stay outside the territory of Ukraine and who never resided within territory of newly independent State of Ukraine.

Notion of territorial origin applies only to the persons who legally and permanently reside within territory of Ukraine, but who were absent on the moment of Independence on August 24, 1991 and such provision is implemented without prejudice and with due respect to the Constitution of Ukraine, 1997 European Convention on Nationality and human rights instruments.

“... Niet is gebleken dat zij daartoe niet de hulp kunnen krijgen van de IOM of de DT&V van verweerder ... ”

In September of 2009 and just recently on February 28, 2011 the IOM issued official written statement that they can not help family due to absence of valid travel documents and they referred us to the DT&V.

“... maar dienen zij zich met een daartoe strekkend zelf te wenden tot to Amerikaanse autoriteiten, desgewenst met hulp van de IOM of bemiddeling van DT&V “.

Our efforts to seek help from the US authorities have been described above. Since October of 2008 we officially asked for help from DT&V and every month since we had the official contacts with DT&V officials. But they arbitrarily refused to work with American authorities in order to facilitate our return to the USA. Even more, since October 8 , 2009 till November 26, 2009 we have been detained in various expulsion centers upon orders and under jurisdiction of the DT&V.

On October 16, 2009 we have been deported to Ukraine following the order from the DT&V and fabrication of false travel documents by the DT&V. As such, that second illegal deportation (refoulement) to Ukraine have failed too.

At this moment it would be very appropriate to mention conclusion van de Rechtbank, Den Haag, zaaknummer AWB 09/ 42435 en AWB 09/ 42436 in regard to and
Decision dated December 7, 2009, under 10 :

“... Gelet op deze omstandigheden, is er in did geval geen grond voor het oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarendheid heeft betracht met de verwijdering van eisers [naar Oekraïne] “.

The DT&V went through tremendous efforts, spent a lot of money, violated couple Human Rights Conventions and European's laws in attempt to dump us in Ukraine. And all of this after the expert opinion of the Dutch immigration lawyer *Joan Younge* submitted to IND on September 2, 2008 during our initial application for asylum :

“ Oekraïne heeft u wegens illegaal verblijf in Oekraïne het land uit gezet en er is een langdurige vrijheidsstraf in het vooruitzicht gesteld bij terugkeer naar Oekraïne. U hebben in Oekraïne vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag wegens (vermeende) afwijkende politieke opvattingen, tevens lopen zij een reëel risico op bejegening in strijd met artikel 3 EVRM jo. Art. 3 CAT “.

In the same order and in the the same way like we were transported to Ukraine we can be transported to the border of the USA where we will find resolution of our crisis.

The DT&V or *Koninklijke Marechaussee* just need clear instructions or the order from the higher authorities to transport us in the right direction and to the right point.

2.14 *“... Gesteld noch gebleken is immers dat de inhoud van de verklaring leidt tot de conclusie dat u vrees hebben voor vervolging, in de Oekraïne of elders, als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en waartegen zij in Nederland de bescherming zoeken “.*

We will repeat ourselves. Since May 22, 2007 we are “refugees in orbit “, been repeatedly removed from one country to another, we are not in control of our lives, deprived of all basic human rights, abused and we are in need of protection.

As for fear of persecution : Ukraine is not our country of citizenship or habitual residence and we have no rights to stay there, and we never before had legal rights to reside there or cross the border.

On June 19, 2008 we received order about our expulsion from Ukrainian immigration / police. Orders state that after July 18, 2008 we will be subjected for persecution and prosecution for illegal presence. These orders with corresponding stamps of expulsion in our one-time travel documents of stateless persons (taken for investigation by the border authorities in Schiphol, proven genuine, but never returned) we immediately submitted to the IND , but these particular facts and circumstances been completely ignored by the IND and not taken under consideration by the Court.

In addition, as it was detailed in our initial interviews, we were subjected to general threats of bodily harm and death threats from government officials (police; security service; “criminal-political nexus”- specific Ukrainian phenomenon which is real and described by the international observers). Basics for the threats was related to events of 1989 and to our strong disagreement how corrupted officials conduct their professional duties and in the process blindly violate human rights. Through involvement of the media that particular dispute have become public, and such developments carry real risk of sudden and violent death or extrajudicial disappearance, especially in our precarious situation of undocumented aliens in Ukraine.

Long period of residence in the USA and absence of legal bond with Ukraine makes us the traitors and the Americans in the eyes of the Ukrainian authorities and general population. Such combination is the cause for indiscriminate hatred and no place to hide.

On other side we hope we are not going to be abused and persecuted in the USA. But, instances of past persecution in the form of fabrication of false documents and illegal removal to nowhere, denial of right of return and right to enter, “refugees in orbit “- real and well-founded grounds for

determination of refugee status.

2.16 "... *Op voorhand is uitgesloten dat de weigering van de Oerkaiense autoriteiten om eisers toe te laten tot de Okraïne kan leiden tot het oordeel dat eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiël ...*"

Still, it is not clear and looks rather strange what everybody concentrate their attention only on Ukraine ? For convenience ?

Ukraine is not a country of our citizenship or habitual residence. We never resided in Ukraine and do not have any legal bonds with Ukraine. 1951 Refugee Convention and 1967 New York Protocol, Article 1 (A) (2) unequivocally states:

" For the purpose of the present Convention, the term "refugee" shall apply to any person who... not having nationality and being outside the country of his former habitual residence is unable or, owing to such fear, is unwilling to return to it ".

There is clear "or" between the words "unable" and "fear".

Our country of habitual residence is the United States of America and so far authorities of the Netherlands did not make any steps to facilitate our return back home. We, on our own, are unable to return to the USA and it makes us refugee within the meanings of the Refugee Convention.

2.17 "*Gelet op voorgaande en nu eisers hebben aangegeven niet in aanmerking te willen komen voor een verblijfsvergunning op een van de andere gronden van article 29 Vw of een (ambtshalve) verblijfsvergunning regulier onder de beperking ' verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken ' ...*"

Any other ground of Article 29 Vw (except conventional refugees) requires submission and be in possession of necessary documentation, such as valid identity documents, travel documents, birth registration documents , ext. All our documents that define us as the human beings such as the original Soviet Union birth certificate, original US social security cards and identity documents currently been locked somewhere in the files of the US authorities and there is chance to get it back while we are outside jurisdiction of the US.

We can not asked and obtain any documents, including travel documents from any country in the world. But, at the same time it is obvious and without any doubts that the US authorities are responsible for our presence in the Netherlands without all those documents.

The USA created "refugees in orbit " - situation that calls for comprehensive approach and just and humane resolution. According to the president of the US *Barack Obama* the Netherlands is the closest friend of the USA with strong and long-standing ties on social, economical and political cooperation.

Residence permit for fixed period of time is not a reasonable solution and will not serve the justice because we stranded in the Netherlands for indefinite period of time and such situation is not our fault. No country in the world will accept our petitions for resettlement, not now, not after we will be granted any kind of protection in the Netherlands. We are *de jure* stateless persons and *de facto* permanent residents of the USA. Undesirable combination for any other country.

" ... voor zover verweerder daarin het volgens eisers gewijzigde standpunt heeft ingenomen dat eisers staatloos zijn ... "

Refugee Convention do not discriminate between nationals and stateless individuals. Even more, it recognizes extreme vulnerability of the stateless persons and widens criteria for determination of the refugee status.

At the same time, it is not clear why government of the Netherlands refuses to grant us another form of protection provided in 1954 Convention relating to the Status of Stateless Persons, Article 32 and 1961 Convention on Reduction of Statelessness, Article 1 (4) - which is expedited naturalization by the Contracting State, the Netherlands in this particular instance.

Conclusion

We ask de Raad van State to consider all options to reinstate our stolen human rights and to protect stateless refugees.

In order of availability and in the interest of the State we are asking :

- transfer us back home to the frontiers of the USA, which is New York international airport with help of the DT&V or/and *Koninklijke Marechaussee* **or**
- declare us the refugee within meaning of the Refugee Convention , grant us refugee status and asylum in the Netherlands for indefinite period of time since August 30, 2008 **or**
- grant us any available status and residence permit for indefinite period of time based on our *de jure* statelessness and inability to leave the Netherlands on our own volition. We ask for status which will lead to the expedited naturalization and resettlement in the Netherlands.

Sincerely and respectfully